

Bu Gün Günlerden Temmuz

– demet · 29 Temmuz 2018

BU GÜN GÜNLERDEN TEMMUZBugün günlerden Temmuz,Bu gün yalnızlığın kaçınıcı günü,Bilmiyorum!Sayamıyorum da artık!Duvarlar ses vermekten yorulmuş,Çıt çıkartmıyor daSanki ses verirse kızacağımdan,Korkuyor.Çok asabi oldum Bu aralar.Kırıyorum dostlarımı,Acıtıyorum belkide canlarını,Bana çok zor geliyor biliyor musun?Kırmamak incitmemek için,Fazla takılmıyorum,Kimseyle.Bugün günlerden Temmuz,Bugün günlerden sıcak,Bugün günlerden Yaz,Ve ben çok yorgunum!Mevsimlerden mi ne?Bir kırgınlık var üzerimde,Bir dargınlık var hayata,Hala barışamadım bu yalnızlıkla,Bakıyorum hayata,Sanki herkes bir birine kırgın,Profillerinde hep acı var,Gözlerinde kimsesizlik.Temmuzu yarladık bugün,Bu Temmuz akşamında,Bir ses bir nefes arıyor insan,Bir söz bekliyor hayattan.Arada mesaj atıyorum,Sevdiklerime,İyi olduklarını biliyorum ya!Görsem ne fark eder ,görmesem ne?Kendi dünyasına çekilmiş ben.Kendi yüzüne bakmaktan yorulmuş,Kendi kendisiyle konuşur olmuş,Allahtan cevap vermiyorum!Versem halim kötü!Vermesem sessizlikte kötü!Şaştım kaldım kendime,Bekliyorum!Bekliyorum ,neyi beklediğimi bilemeden.Arada dolanıyorum şöyle,Çok yürümüşüm bir süre önce,Onun yorgunluğu mu var ne?İnsanlarda mı ondan yorgun?İnsanlar ondan mı bitkin durumda?Yarın başka bir gün olacak!Diye kandırmışız kendimizi!Ben uyuyorum, hayat uyuyor şu an.Sessizlik boy gösteriyor sahada.Hayat bana bakıyor yinede,Ben hayata!Bugün günlerden Temmuz,Rüzgar sam yeli gibi,Yakıyor kavuruyor.Ağustosa yol alıyor zaman.Hayat ağlıyor ben ağlıyorum.Canım yanıyor kavruluyorum!Ben bakıyorum hayatın olumsuzluklarına,Onlar bana bakıyor!

Demet Akyurek